

עפ"ת 1386/11/16 - רובינזון פז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 אוקטובר 2017

עפ"ת 1386-11-16 רובינזון פז נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט העמית, אברהם יעקב
המערער רובינזון פז
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

זהו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מגי כהן).

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות בכמות של 350 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי הפסילה המנהלית, פסילה מותנית וחתימה על התחייבות.

הערעור נסוב בעיקרו על הכרעת הדין.

עיקר טענותיו של המערער מופנה כנגד קבלת "תעודת הבלון" כראיה, למרות התנגדותו ובלא הנמקה.

מדובר בתעודה על פיה הבלון הצמוד למכשיר הינשוף מכיל תערובת גזים כנדרש, לצורך ביצוע בדיקת השכרות.

לטענת המשיבה, מדובר בתעודה שהוכרה כרשומה מוסדית ולכן ניתן להגיש אותה שלא באמצעות עורכה.

המשיבה הפנתה למה שנפסק ברע"פ 398/11 **שרביט ואח' נ' מד"י**, שם קבע בית המשפט העליון שהתעודה אכן מהווה רשומה מוסדית. מעיון בפסק הדין אתה למד שלא ננקב שמו של היצרן המנפק את התעודה, כך שלא ניתן לכאורה לדעת האם היצרן שתעודותיו נדונו בפס"ד **שרביט** הוא היצרן של הבלונים במכשיר שבאמצעותו נבדק המערער.

לטענת המערער, לא ניתן לדעת לאיזו תעודה התייחס בית המשפט העליון בפסק דינו ולכן לא ניתן ללמוד דבר מאותו פסק דין באשר להיות התעודה רשומה מוסדית.

ביקשתי מהמשיבה להשיב בכתב לטענה. בתשובתה הראשונה לא הראתה המשיבה כל מקור אמיתי ממנו ניתן ללמוד שאכן מדובר באותו יצרן.

יצוין, כי היצרן בענייננו הוא חברת STG מאנגליה. ואכן, בית המשפט העליון בפסק הדין בעניינו של **שרביט** מתייחס עמוד 1

ל"חברה האנגלית".

בהבהרתה השנייה הפנתה ב"כ המשיבה לפסק הדין שניתן בעפ"ת 23992-01-11 שניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב, ואשר היה אחד ממושאי בקשת רשות הערעור בתיק הידוע כפסק הדין בעניין שרביט, כפי שצוין לעיל.

באותו עפ"ת, קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט בן יוסף) כי הוא דן בתעודה אשר נערכה באשר לבלונים של חברת STG שהיא אכן חברה בריטית.

מכאן, שבית המשפט העליון בעניין שרביט התייחס בהכרח לתעודות הבלון של חברת STG.

בית המשפט העליון באותו פסק דין קבע, כי תעודות הבלון של חברת STG מהוות רשומה מוסדית, ולכן ניתן להגיש את התעודות שלא באמצעות מי שערך אותן.

לאור האמור, אני סבור כי קבלת התעודה בבית משפט קמא, שלא באמצעות עורכה, הייתה כדוין.

מכיוון שכך, נשמט הבסיס מתחת לערעור ולכן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה